

VREME UJEDINJENJA I ZNAK

Propovedano 18 - tog avgusta, 1963

u Jeffersonville

Dobro večer. Povlastica je biti večeras ovde i stati na ovo mesto.

Ovoga jutra, bio sam u molitvi, čekajući na Gospoda; na putu ovamo uključio sam radio da bi brata Smita, obojenog brata slušao. (Jeste li ga svi čuli ovoga jutra, bilo ko od vas?) ja mislim da je on iz Ohaja. Neko mi je govorio o njemu i kazao: „ti bi trebao njega da čuješ kako propoveda”

Ja sam odgovorio: „Ja sam njega slučajno jutros rano čuo.” On je govorio sasvim jasno o tome, da sada greh u svetu prevazilazi svaku meru. I ja sam okrenuo birač kanala do malo dalje stanice, i došao dole i čuo jednu drugu stanicu. U vremenu kada sam došao ovde dole, bio sam spreman da vidim da li je već kasno da dodjem do crkve ovoga jutra kada sam ušao unutra. Tako, mi smo zaista veoma privilegovani da budemo ovde večeras i da služimo u Gospodnjoj službi.

Pre kraćeg vremena ja sam sa našom sestrom, koja je upravo od nas otišla, govorio o bratu Nevilu i o poruci. Mi smo je svi poznavali: ona je sestra Weaver. Pošto ja upravo toga čoveka vidim koji bi trebao da bude kršten ovde večeras, ja moram o tome da mislim, da smo nju, kada sam je ja u ovome bazenu bio krstio morali su je doneti ovamo u invalidskim kolicima. Ona je umirala od raka i preostalo joj je da živi još tu noć; doktori su je otpisali, ona je trebala da umre sledećeg jutra. I ja sam ušao u njenu kuću i pokušao da joj govorim o Božanskom isceljenju, i ona je upravo nastavila da ponavlja, „Nisam dostojna da dodješ pod moj krov.” Rekla je; „Ja nisam dostojna toga da neki propovednik dodje u moju kuću.” Rekla je, „Ja sam grešnica.” Ali rekla je, „Gospodine, ja ne želim da ovako umrem.” Sestra od Grace Weber me je do nje dovela. Ja sam upravo ušao unutra, umoran od skupova na kojima sam propovedao; i tamo, kada sam se molio za nju i čitao joj Bibliju, ona je je dobila spasenje. Tada je ona jedva mogla podići svoju ruku, ali želela je da se rukuje sa svima, sa njom je nešto bilo dogodjeno.

I dok su se oni rukovali, video sam je u viziji kako ide do kaveza sa pilićima i vraća se nazad. Ja sam kazao: „U redu, sada će sve biti dobro.” I to je bilo pre osamnaest godina. I ona je bolest raka potpuno pobedila. Ona nije umrla od raka; dobila je srčani udar i to ju je ubilo. Oni su je držali pod bocom sa kiseonikom. Umrla je od srčanog udara.

I onda mislio sam da upravo na kraju, kada su ljudi izlazili, pevali su pesmu „*Onda je Isus došao.*” To je tačno ono što se dogodilo, On je došao i poštdeo njen život za narednih osamnaest godina.

I pomislio sam, „kako pogodjeno,” ta žena verovatno nije znala, šta je ona tu učinila; možda takodje ipak, u svakom slučaju bilo je veoma pogodno da tu pesmu svira: „*Onda je Isus došao.*”

Ja se upravo nalazim pred jednom velikom serijom od zborova i zbog toga sam veoma nervozan. Ovoga jutra, bio sam bez mira, da sam se povratio natrag ka molitvi. I ja se ovde nalazim kao kod kuće. Porodicu sam upravo odveo u Arizonu, tako da bi deca mogla da idu u školu, i ja sam se ovde nazad vratio, da bi se

odmorio. Sledeće nedelje idem u lov sa bratom Vudom i grupom braća. Mi idemo dole u Kentaki. I upravo se dogodilo da sam došao na dan kada je gospodja Weaver umrla; i bilo je dobro da sam ja ovde bio i bratu Nevilu bio od pomoći za vreme pogreba.

Sada ja ne pokušavam da kažem mnogo, o tome kako se ljudi žale, zato što mislim da je najužasnija stvar videti muškarca ili ženu koji se neprekidno žale. Uvek sam mislio: „Bože, sačuvaj me od toga.” To sve vreme slabi veru. Ja znam da kod svakoga od nas sve što bivamo stariji uvek nešto nam nedostaje. Ja znam da će se događaji nagomilavati, kako vi starite, oni se nagomilavaju kada bivamo stariji to je jednostavno tako. Ali mislim da je jedna od najužasnijih stvari kada sotona kruniše život neke osobe, tako da oni postaju čangrizavi stari čovek ili stara žena. Nadam se da neću nikada takav da postanem. Ja se nadam da ću ja svoj teret da nosim i tu da dospem da će moj život biti krunisan sa Slavom Božijom: sa Njegovim dugotrpjenjem, blagošću, mirom, krotošću, i ispunjenjem Svetim Duhom.

Šta mene pogadja, moje nervno stanje je bilo moja glavna stvar gde je u mom čitavom životu stvaralo teškoće. Kada sam ja iscrpljen postajem veoma potišten. Dobijam neku vrstu osećanja da niko ne mari za mene, znate, i vi to sve imate, takodje. I upravo se dogodilo da imam pravu prekomernu dozu toga, i to zaista ponekad bude strašno. To je tenizija, to je ono što to stvar čini. I ja tada dolazim do mesta da to, mnogo puta, posebno sa toliko mnogo od tih vizija, to me upravo hvata. Gledam u osobu, mislim, „Ovo je vizija. Ne, ne, ne, to nije vizija. Da! Nije vizija?” I vi upravo ne shvatate koja cena ide sa tim. Tako onda, vi se čudite. Onda vi dolazite do razmišljanja, „Dakle, sada, šta sam uradio? Ovde sam ja, imam pedeset godina i nisam uradio ništa za Gospoda; ja starim. I kakva je korist? O, moj.” Onda vi upravo dobijate ono što smo imali običaj da nazovemo „utučenost.” Braća mojih godina znaju kako su ovo stanje pre označavali moj otac je imao običaj da priča o tome i ja sam se pitao šta je mislio, ali ja sigurno sada znam šta je on mislio. Tako onda, vi dodjete u stanje da se tako osećate, od čega ništa nije istina; to ste samo vi, vi to znate. Vi to znate, upravo ste vi koji to činite.

Tako ja sam pokušao da sada sebe malo utišam, i da budem spreman za veliki napad koji će kako se nadam uskoro doći. I onda ja treba odmah da idem u Nju Jork, tamo na skup, kampanju. I onda dole u Šreveport, onda idem nazad u Feniks, i onda dolazim okolo južne granice Sjedinjenih Država. I onda oni sada prave aranžmane za prekookeanska putovanja, što će početi što skorije prema našim mogućnostima posle prvog meseca u godini, možda u martu, aprilu, nešto tako, kada počnemo u Stokholmu ili Oslu i idemo oko sveta, ako budemo mogli, na ovo sledeće putovanje.

I sada ja sam kod kuće, da se malo odmorim, da dodjem sebi, kao što je bilo, i da ojačam. I ako je po volji Gospodnjoj, vratiću se nazad sledeše nedelje, pošto provedem izvesno vreme u Kentakiju. I ako je u redu, ako je ugodno Gospodu i ako brat Nevil ne mari, upravo ću pokušati da imam službu sledeće nedelje. I ako je On upravo toliko voljan kao što je to brat Nevil, ja ću biti ovde. Vidite? Nadam se da jeste. Onda ja znam da će to biti uskoro, ako je po volji Gospodnjoj. Ja ću vas napustiti za sasvim krakto vreme.

I tu su upravo male poruke, kao što sam malo uzeo nešto na svoje srce, što osećam

da treba da vam izrazim (vidite?), i možemo imati zajedništvo oko toga. Sada, ja imam sasvim nekolicinu njih, pet ili šest koji su upravo došli k meni prošlih nekoliko dana. I ja sam otišao ovde napolje na par dana u lov na veverice. I otišao sam u šumu, i uzeo sa sobom olovku i papir. Vidite? Sada od prilike u vreme kada se javlja dnevna svetlost, ja se oslonim na drvo negde. Ako ne odem da spavam, počnjem da se molim, onda će mi Gospod nešto dati. Počinjem da zapisujem na njemu male beleške. Znae šta mislim; kada dodjete sebi. Onda sam ušao unutra i sve to napisao na parčetu papira. I onda kada sam pozvan dalje, otrčao sam napolje da uzmem svoje parče papira i pogledao kroz njega da vidim sa čime mogu početi, vidite? To je ono što se upravo sada dogodilo.

Tako sada, ja želim, ako je volja Gospodnja, da govorim veoma kratko. Ja pokušavam da odrežem te velike i dugačke poruke (vidite?), za čega su potrebni sati. I Gospod mi je pomogao da uradim prilično kratak posao oko toga u Čikagu, poslednje večeri tamo (od prilike trideset minuta). I neko je došao tu i rekao; „Nisam mislio da je to u tebi, ali ti si to uradio!” Tako to je bilo trideset minuta, umesto od prilike dva i po časa, ili tri, znate. Tako možda ja mogu požuriti večeras i dobiti malo prakse time što vas neću suviše dugo zadržati.

Neka vas Bog blagoslovi. Nije važno gde ja idem, nigde nema ovakvog mesta kao što je ovaj šator ovde. To je dom, slatki dom. I ja sam u u bliskim odnosima sa Weaver - ovom familijom, i sa ovim dragim obojenim bratom koji je umro. Molio sam se sa njime malo pre nego što je umro, i on je bio divan karakter. I sada je on kući sa Bogom, i sve je gotovo. I vi ćete morati da idete svakako, mi svi ćemo to znati. Tako neka Gospod omogućući da njihove duše počivaju u miru, i jednoga dana mi očekujemo da budemo svi zajedno tamo u zemlji, gde nema bolesti, žalosti, ili smrti. Do tada, učinimo upravo sve što možemo za Evandjelje.

Govoreći o napetosti, molio sam se za to ovoga jutra. Šta bi ste uradili da niste imali napetost? Samo razmislite o tome. Napetost je deo života. To me je na neki način ohrabrilo, kada sam pomislio na to. Da niste imali napetost, bili bi ste kao krpna lutka, ne bi ste imali ni malo osećanja. Ne bi bilo ničega na čemu bi ste mogli raditi. Kao muž i žena, kada ona možda želi da uradi nešto - i oni pokušavaju da rade zajedno (posebno Hrišćani) -i jedno od njih želi da uradi nešto drugo. I onda kada vi dodjete zajedno ustanovite šta je uradjeno; i ona ustanovi šta ste vi uradili. Vidite, napetost vas zaista dovodi da budete bliski zajedno. I neko vam kaže da samo razmislite o maloj supruzi koja je otišla pod mnogo napetosti kada niste bili toliko dobri, ili je suprug otišao pod neku napetost kada ona nije bila toliko dobra. Onda, kada je to sve oprošteno, pogledajte kako ste se vi osećali u vezi njega. Vidite, vi ste morali imati napetost. To je sve.

I samo razmislite, šta da niste imali nikakvih osećanja, nikakvih bolova ili bilo čega sličnog? Šta da tamo nije uopšte bilo bolova? Vi uopšte ne bi ste imali osećanja. Vidite? I ako vi ne bi imali osećanja, onda bi to značilo da je neko od vaših čula otišlo. Vidite? Tako, vidite, sve je u redu svakako. Tako Bože, daj nam milošću, i izdržimo probu u vezi toga. To je stvar. Ja upravo mogu izdržati sa tom milošću, i stati tamo i reći: „mi znamo da kada ovaj život bude završen, Jedan Veliki je na drugoj strani gde mi želimo da odemo.” I sada, mi se sećamo toga u svim ovim

stvarima, tu je napetost.

Neki ljudi pokušavaju da predstave Hrišćanstvo kao nešto što vas oslobadja svih briga. Ne, bojim se da niste oslobođeni briga. Ili oni kažu da ste oslobođeni od napetosti. O, ne! Vi dobijate napetost kada postanete Hrišćanin, zato što ste vi bili na neki način neka vrsta bučkuriša, bezbrižni, bilo šta da je bilo tamo napolju, ne brinući se za to što ste uradili.

Ali kada postanete pravi Hrišćanin, svaki put se pitate, „Da li ugadjam Gospodu? Ako bih mogao čuti od Njega!” To vas stavlja u napetost, stavlja vas u budnost. To je ono što vas čini onim što jeste. Tako posle svega, napetost je blagoslov.

To je upravo način na koji vi gledate u to. Vidite? Ako bi ste vi upravo gledali u drugu stranu. Nije važno koliko tanko vi sećete nešto na kriške, vi još uvek imate dve strane toga, vidite? Tako vi želite da vidite obe strane.

Tako je sa napetošću ja mislim. O moj, šta je napetost? Ako sam ja mogao biti rođjen bez te napetosti! Dakle, da ja nisam imao tu napetost, ne bih bio ono što jesam. Ja ne bih bio Hrišćanin, možda. Napetost je ta koja me je dovela do Isusa Hrista. Vidite? Tako, to je za mene bio blagoslov.

Tako je onda Pavle rekao, kao kada je on imao napetost ili nešto drugo, on je tri puta pitao Gospoda da to odstrani od njega. I Gospod je rekao, „Pavle, dovoljna ti je Moja milost.”

On je rekao, „Onda, hvaliću se svojim slabostima. Onda kada sam slab, tada sam jak.” Vidite? Dokle god je to prema volji Božijoj, u redu.

Sada, jednom sam konsultovao Njega kada me je to žestoko brinulo, to me je uplašilo. I On mi je rekao, otprilike pre osam ili deset godina, „To te više nikada neće ponovo plašiti.” I to je zaista bilo tako. Ne, gospodine, „ne brini zbog toga. Ja upravo to osećam, i znam da je to tamo; ali ja upravo idem dalje zato što me to više ne plaši. Tako ja sam zbog toga zahvalan. Sada, On je mogao reći, „to više nećeš biti” upravo kao i, „Ti više nećeš biti uplašen.”

Tako Njegova je volja da se to dogodilo, i ja to upravo prihvatam i kažem, „Hvala Ti, Gospode, ja ću hodati ovim putem.”

Sada, pognimo sada naše glave samo trenutak radi molitve. Ima li tamo posebnog zahteva za molitvu? (Vidim kako maramice leže ovde). Podignite vašu ruku. Gospode, blagoslovi svakog od te dece.

Naš Nebeski Oče, dok se mi sada približavamo Tvom velikom veličanstvenom Tronu Milosti, zato što smo upitani da dodjemo, mi dolazimo na bazi poziva Isusa Hrista. I mi dolazimo sa svim našim brigama, i bacamo ih na Njega, zato što On brine za nas. Kako je to velika uteha, znati da se On brine za nas. Veliki Bog Nebeski, Tvorac, se brine za nas, Njegovu kreaciju. Toliko smo srećni zbog toga, Gospode. Kakva je to uteha u ovim vremenima u kojim mi živimo, kada izgleda da smo u stanju da dobijemo utehu od ničega drugog već samo od Tvoje Reči. Naša uteha je Tvoje Obećanje. I u Tvom Obećanju, Ti si nam rekao da obznanimo naše zahteve, „I šta god zaištete u ime moje ono ću vam učiniti” i sva ta velika obećanja: „Ištite, i daće vam se.” „Ako ko reče gori ovaj: digni se i baci se u more, i ne posumnja u srcu svojem, nego uzvjeruje da će biti kao što govori.” Na osnovu ovih obećanja možemo mi sve da primimo, zašto mi ištemo. Ruke su podignute. Njima je

nešto potrebno, Gospode! Ti poznaješ njihove nevolje, pokloni im Oče. Ja postavljam svoju molitvu sa njihovim molitvama pred Tobom, svoju ruku gore sa njihovim. Ovde, na ovoj klupi, leže maramice. O, kako ljudi čekaju sa verom, smelom verom, Gospode. Izgleda da je to upravo nešto čime si me Ti blagoslovio, da budem u stanju da se molim za bolesne ljude. Gde god ja dolazim, događa se uvek nešto u molitvi za bolesnike. Bože pomози, sada. Molim se sa iskrenošću da Ti daruješ ostvarenje zahteva kroz te maramice koje su postavljene ovde za ljude koji su to tražili. Neka Tvoja milost bude na njima.

Gospode, mi smo doznali, da sestra Hicks je sa sobom povelala jednu ženu radi molitve, koja je avionom iz velike daljine ovamo došla, jer ona im rak, i ona je nju zbog toga zamolila da je ovde dovede. Ja se molim, Bože, da Ti poštediš život te osobe. Daruj to. Ja upravo dolazim od mog malog nečaka Mikije, leži tamo bolestan i povraća, sa velikom groznicom; on je upravo izašao napolje. Gospode, ja verujem da smo tamo imali molitvu od vere, da si Ti zaustavio tu bolest. I ja sam zahvalan Tebi, osećajući da je groznica napustila dečaka pre nego što je napustio prostoriju. I hvala Ti za sve te stvari.

Sada mi je udodeljeno da o Tvojim rečima govorim. Daj nam Tvoju Reč, Gospode. „Tvoja Reč je Istina.” Blagoslovi naše duše i daj nam milost koja nam je potrebna, da bi smo mogli iz Božijih Obećanja primiti Reč, šta će nam dati snage do kraja ove nedelje. Daruj to. Blagoslovi našeg pastora, ovu hrabru dušu, njegovu ženu, njegovu decu, djakone, odbore, i svaku osobu koja ulazi ili izlazi iz ove zgrade. Daruj to, Oče. U Ime Isusa Hrista mi tražimo te blagoslove. Amen!

Sada, želim da pročitam dva mesta iz Pisma Gospodnjega. Prvo želim da čitam iz Psalma, 86 - ti Psalm. Zatim želim da čitam iz Mateja, 16 -ta glava, od 1 -vog do 3 -ćeg stiha. Ja ne želim čitav Psalm da pročitam, nego samo jedan deo iz njega, i do 11 -tog stiha, što je malo više od polovine.

Pre nego i želim da što ja o tome propovedam ja želim ovu temu da obznanim o kojoj ja govorim: *Ujedinjavanje, jedan znak tog vremena*. Izgleda malo komplikovano. Vreme ujedinjavanja! Ovo je vreme tog ujedinjavanja. I ovo ujedinjavanje vremena ima jedan znak.

U 86 -tom Psalmu nalazi se jedna Davidova molitva:

Prigni, GOSPODE! uho svoje i usliši me, jer sam nevoljan i ništ.

Sačuvaj dušu svoju, jer sam tvoj poklonik. Spasi slugu svojega, Bože moj, koji se u te uzda.

Smiluj se na me, GOSPODE, jer k tebi vičem vas dan.

Obeseli dušu slugu svojega, jer k tebi, GOSPODE, podižem dušu svoju.

Jer si ti, GOSPODE, dobar i milosrdan i veoma milostiv svima koji te prizivlju.

Čuj, GOSPODE, molitvu svoju, i slušaj glas moljenja svojega.

U dan tuge svoje prizivlju te, jer ćeš me uslišiti. (O, nije li to divno? Ti ćeš me uslišiti)!

Nema među bogovima takoga kakav si ti, GOSPODE, i nema dijela takijeh kakava su tvoja.

Svi narodi, koje si stvorio, doći će i pokloniti se pred tobom, GOSPODE, i slaviti ime tvoje.

Jer si ti velik i tvoriš čudesa; ti si jedan Bog.

(Slušajte sada)! Pokaži mi, GOSPODE, put svoj, i ići ću u istini tvojoj; učini neka se mili srcu mojemu bojati se imena tvogega. (Jedinstvo! vidite? - učini neka se mili srcu mojemu bojati se imena tvogega.)

Ja sada govorim o vremenu ujedinjavanja; i od znakova tog vremena. I samo Matejeva 16.

I pristupiše k njemu fariseji i sadukeji, i kušajući ga iskahu da im pokaže znak s neba.

A on odgovarajući reče im: u veče govorite: biće vedro; jer je nebo crveno.

I ujutru: danas će biti vjetar, jer je nebo crveno i mutno. Licemjeri! lice nebesko umijete poznavati, a znake vremena ne možete poznati?

Neka Gospod doda svoje blagoslove čitanju ove Reči.

Sada, mi govorimo o vremenu i ujedinjavanju; i o znaku ujedinjavanja vremena. I u tom tekstu Pisma koji smo mi bili pročitali, korio je Isus duhovne vodje, da oni nisu bili u stanju da vreme i znak vremena da prepoznaju. Oduvek je bilo nešto ogromno ako su ljudi znakove tog vremena, u kome su oni živeli mogli upoznati, jer je Bog tako jasno opisao, da zaista svako može da prepozna. **Prepoznati znake vremena u kojem živite**, zato što Bog piše jasno tako da niko ne bi mogao tome izbeći.

Obično ja donosim primjerke od drugih proprvednika i sluga Božijih iz Biblijskog vremena, kao npr. znak Nojevog vremena, taj znak u vremenu Danijelovog vremena, i tako dalje, različiti znaci, takodje večeras ja to nebih želeo da učinim radi štednje vremena. Ipak Bog je njima jednog prirodnog znaka tog vremena dao, s tim da bi svako mogao vreme da upozna. Takodje su Farisejci morali da upoznaju svoje vreme. Oni su morali u kom su vremenu oni živeli. On je na jednom drugom mestu rekao: „Kada bi ste znali mene, znali bi ste Moje vreme.” Jeste veoma ogromno da ga mi upoznamo. Oni su bili bez razumevanja!

Oni su se uvek iznova odnosili na proroke i kazali „I on je imao pravo razumevanje, pomoću vizija koje mu je dao Gospod.”

I Reč Gospodnja je došla prorocima iz drevnih vremena. Vidite, oni su imali razumevanje kroz Reč Gospodnju, preko proroka. I onda su proroci dali znak, takav kao npr. kada neko toliko dugo na jednoj strani ležao, i onda se okrene i toliko dugo morao na drugoj strani da leži. Jedan čovek je trebao da sa sebe svuču svoju odeću. O, oni su učinili mnoge stvari, i kroz to vreme, u kome su oni živeli, jednog znaka da daju. Mi znamo, da taj isti Bog, je stvorio nebo i zemlju, i Svoje čitavo delo tako planirao da je On Svoje vreme kroz znak opisao, živi još danas. Ako mi vreme upoznamo u kojem mi živimo danas, mora postojati nešto što je neko nekad predvideo. Zato što Bog nikada ne bi dozvolio da se te stvari dogode, bez da nam da definitivni znak, da bi smo razumeli.

Danas je to isto, sveštenstvo to ne čita ispravno. To je upravo isto kao što je bilo onda, oni nisu verovali da je vreme bilo došlo. Oni su mislili da su oni tada živeli prilično mirno, i tako oni nisu očekivali Mesiju. I Isus je rekao da će Njegov dolazak biti kao „lopov u noći,” kada ljudi se ne nadaju Njegovom dolasku. Ipak biće devojaka gde će Njemu da podju u susret. Polovina od njih, koje su imale ulja u svojim lampama i bile su spremne; one su očekivale taj znak. I to su pojedini kojima

ja govorim, onima koji očekuju znak; sada, to je znak Njegovog dolaska.

Ti znaci dati od Gospoda, su dati samo vernicima. Nevernici ih nikada ne vide. Oni se od njih udaljavaju i ne upoznaju ih. I sada, to je upravo toliko sigurno kao što je sigurno da bi Andjeo Božiji mogao stati na ovu propovedaonicu večeras, baš toliko istinito kao što ja stojim pred vama; i vi bi ste mogli da gledati u to i da nevidite ili biste vi mogli Njega da vidite, i bez da bi ga ja video. Sada, vi znate da je to Biblijski; to je sasvim istinito. Vi znate da je Pavle pao na zemlju, ali niko od ostalih nije mogao videti to Svetlo.

To Svetlo je bilo upravo tamo kada je Jovan stao pred mnoštvom, i hiljade njih koji su došli do obale, takodje duhovne vodje i mudraci, značajni ljudi. „I svedoči Jovan govoreći: vidjeh Duha gdje silazi s neba kao golub i stade na Njemu, i gle glas govoreći: Ovo je Sin Moj ljubazni, koji je po Mojoj volji.” I niko to nije video osim Jovana. Vidite? To je bilo samo za njega određeno.

Da li primećujete kako se taj znak za mudrace pojavio? Oni su bili Jevreji. Oni zaista nisu bili Indijski astronomi, oni su bili Jevreji, i bili su tamo gore u toj zemlji proučavajući astronomiju, da završe svoje obrazovanje. I kada su pogledali prema Jerusalimu, znajući da su videli te tri zvezde koje su za svakog od njih trojice predstavljale njihovu stazu rođenja, možda su poticali od Sema, Hama i Jafeta. Kada su ove zvezde stajale na jednoj liniji, bio je to za njih taj znak da se taj Mesija na zemlji nalazio.

Nije čudo da su došli i zapitali, „Gde je On? Gde je Car Judejski što se rodio? Videli smo Njegovu zvezdu na istoku, i došli smo da mu se poklonimo. Gde je On?” Oni su znali da taj novorođeni Mesija mora biti tu negde. Jer im je Bog dao taj znak vremena, da su se Bog i čovek sjedinili. Kakvo jedinstvo, kada se Bog s ljudskim telo m sjedinio! Ogromno ujedinjenje, koje se ikada dogodilo, bilo je kada se Bog ujedinio sa čovekom. Taj Veliki Bog je napustio Svoje mesto stanovanja i ponizio se; nebo je dodirnuo zemlju, i On kao čovek i kroz ovo ujedinjenja postao je jedan od nas. Šta se kroz to dogodilo? Taj mir između Boga i čoveka je zauvek uspostavljen; zato smo mi veoma zahvalni.

Sada samo pomislite, za svakog čoveka, i sve astronome, ljude tog vremena, njihov sat su bile zvezde. Tu je postojao posmatrač zvezda koji je bio na vrhu tvrđave, i on bi se popeo tamo i posmatrao. On je video kada je određena zvezda u određenoj konstelaciji, dok su one prolazile, tada je on znao koliko je sati. Sećate se, u Bibliji: „Stražaru koliko je sati u noći?” Onda je stražar mogao da kaže, koliko je sati. Vidite, oni su računali vreme po zvezdama. Nije li to čudno da su ove tri zvezde takvu konstalaciju za ova tri čoveka načinile, i bez toga da je neko drugi bio primetio? One su se u potpunosti slagale. Tako vi možete u potpunom slaganju sa Pismom da budete. Istovremeno, kada su se ove zvezde ujedinile, jednu takvu konstelaciju načinile, i ona tri čoveka su se ujedinila. **I vi možete biti tako ujedinjeni sa Bogom, jedni i u Njegovoj Reči da budete, da te stvari postanu realnost, i vi ih možete videti i znati da su one istinite.** Znak vremena! Čovek se može otoga udaljiti i da kaže: „Ah, besmislica!”

Ali za vas to nije besmislica, jer ste vi ujedinjeni sa Božijom Reči, i Ona se nalazi pred vama. Zatim se ona dokazuje usavršeno tačna kada vi vidite, da se ovaj znak s

tim vernicima ujedinjuje. **I ja sada govorim vernicima, jer nevernici to nikada ne vide.** Kako bi veoma danas Gospod mnoge duhovne vodje prekoravao ako bi On na ovoj zemlji bio jer oni nemogu znakove da protumače, te znakove gde mi svakodnevno na ovome mestu upoznajemo i te stvari danas koje mi vidimo. I ostali čitaju to i vide rukopise na zidu, i ipak mnogi to upravo ignorišu, i čak to ne vide. Za njih to uopšte nije ništa; oni to ne zapažaju.

Obratite pažnju tada je On ka znaku uputio. Oni su Ga pitali, želeli su da znaju o znaku. On je dao njima znak i kazao im je šta treba da se dogodi. I oni su želeli da znaju kada će biti kraj sveta, šta će biti znak kraja sveta, šta će biti znak kraja. On ih je uputio na mnoga mesta Pisma, koja govore oznaku koji su nacije pogadjali, o znaku na nebu i o znaku na zemlji. On im je dao znakove, znak za znakom. Na jednome drugome mestu naveo je jedan znak, gde pogadjja njihovu zemlju. On je rekao, „A kad vidite da Jerusalem opkoli vojska onda znajte da se približilo vreme da opusti.”

Sada, pre nego što su oni mogli ovo uraditi, svet je trebao da se ujedini. Tit, veliki rimski general, morao je svoju armiju da povuče i da maršira tamo, posle toga gde su Jevreji znaka vremena, kojega je Bog njima dao bili su ga od bili. To je vreme kada je Tit ujedinio svoju vojsku, i krenuo da zauzme grad. **Najpre se morao tkz. Božiji Narod ujediniti protiv Božije Reči, pre nego što su se druge nacije mogle sabrati protiv tog Božijeg Naroda.** Ujedinjenje udruženja.

Ja verujem da mi živimo u velikom vremenu udruženja. Ja registrujem svetlosni signal „I Znak (ponašanje žena, muškaraca, i od crkava šta one čine), pokazujući ovoj maloj grupi, da sa celim mojim srcem verujem da mi živimo kod ovog ogromnog proročkog časa, pred direktnim dolaskom Gospoda Isusa Hrista i doći u potpunu saglasnost Božije Reči.

Sada se mi udružujemo i pripremamo se da budemo gotovi. Pe nego što je Titus svoju armiju povukao, Izrael se u tome udružio, da neveruju da je Isus bio njihov Mesija . Oni su Njega odbili i odbacili, i zaključno su Ga razapeli. Oni su se udružili, i njihovo spasenje Koji je njima poslat bio, da odbiju. Držite to u podsvesti: Oni su se udružili, i da bi poruku samoga časa odbili. Morali su to da učine. I onda kada su to učinili nastao je taj znak, koji je pogodio naciju.

Nacije su počele da se udružuju; i Tit je vodio onu veliku armiju od Rimljana i Grka bliže i opkolio Jerusalem. Veliki istoričar Josephus kazuje, da su koru od drveća i šta više travu jeli. Da, isto su i kvanu decu jeli jer su oni bili ludo izgladneli dokle je Titus preko bregova Jerusalem okružio i štap držao u zasedi. Isto kada su armiju videli u marširanju, ljudi su još uvek u tome gradu pomislili, da oni vrše Božiju volju. Oni su odbili da slušaju tog Velikog Učitelja, Gospoda Isusa, da ih od toga napomene.

Ipak niti jedan vernik Isusa Hristosa se nije više unutra nalazio, jer kada su oni videli taj znak bili su u bekstvu. On je bio rekao; „Tada koji budu u Judeji neka bježe u gore. I koji bude na krovu da ne silazi uzeti što mu je u kući; i koji bude u polju da se nevrati natrag da uzme haljine svoje , nego se molite Bogu da ne bude bježan vaša u zimu ni u subotu.” U zimi su brda bila puna snega a u suboti bi kaapija bila zatvorena, i oni bi ostali tamo sedeći. Tako ako Taj Gospod želi, mi ćemo u

kratko s tim obuhvatimo, kako Bog deluje ovim stvarima.

Oni su se zbog toga molili, kako je On njima bio kazao niti je i jedan od njih bio poginuo. Oni su izbegli, pošto su ka Znak u pažnje bili obratili i otišli su; to je sve što je bilo dovoljno.

O, ako bi crkve danas samo ka znaku vremena gledale u kome mi sada živimo! Poletite koliko god možete žešće ka Golgoti, i da bi vaš život spasili - ne k nekoj crkvi, već ka Isusu Hristosu. Ujedinite se sa Njim, a ne sa nekom organizacijom ili nekom crkvenom veroispovešću. Ujedinite se sa Hristom, i budite sigurni da je to On sam. Vi ne možete samo uzeti nešto, vi morate biti sigurni da je to On. Kakvo vreme ujedinjenja!

Sada, mi nalazimo da su oni odbacili Mesiju, onda su se ujedinili, i zaključili i dali inicijativu medju sobom da ukoliko neka osoba primi Isusa Hrista kao Proroka, bude isključena iz crkve. Sećate se slepog čoveka, koji je od samog rođenja bio slep. I zapitaše ga učenici Njegovi govoreći: „Ravi! ko sagriješi ili ovaj ili roditelji njegovi, te se rodi slijep?” „Isus odgovori: ni on sagreši ni roditelji njegovi nego da se javi djela Božija na njemu.”

Roditelji njegovi odgovoriše im i rekoše: „Znamo da je ovo sin naš, a kako sad vidi neznamo.” Zato što su Jevreji rekli da će svaka osoba koja Njega prizna kao Mesiju, biti isključena iz sinagoge.

Ipak vidite, da je Božije delo na njemu objavljeno, pošto ovaj mladić nije pripadao ka toj grupi. „I to i jest za čudo, što vi ne znate odkuda je a On otvori oči moje.” Sada on je to mogao reći. Vidite, to su bila dela Božija. On je bio isceljen i mogao je ipak da vidi i smeo je da kaže, on nije bio zadužen prema njihovom smatranju. On je bio onaj na kome su učinjena dela, i on je sigurno prvi put u svom životu mogao videti.

Sada, Jevreji su se ujedinili protiv Njega Mesije i protiv Njegove Poruke udružili. To isto - tačno to isto, mi doživljavamo sada, upravo ista stvar. Komunisti se ujedinjuju da unište crkvu; ali jedini način na koji ona može biti uništena je pošto se sama crkva ujedini takodje u Savez Crkava, Svetski Savez Crkava, i poruku - tu Reč - odbacili su je, da unište Božiju Reč! Oni su odbacili Božiju Reč, crkve su to uradile! Oni ne mogu prihvatiti Božiju Reč, zato što je Ona protiv njihovih denominacijskih veroispovesti; nije važno koliko Vatrene Stubove lebdi iznad ljudi, i koliko stvari bi bilo predskazano ili bi se dogodilo, i ako svi veliki znaci koje je On obećao budu manifestovani za ovaj poslednji dan; oni to ne mogu uraditi!

Zato, oni se sada ujedinjuju, i vaš pastor ovde i mnogi vam mogu reći iz njihovog tumačenja, da su oni svetski ekumenski pokret. I preko toga se nalazi Luteranski duhovničar, koji ima svoje predsedništvo. I da ukoliko se ovde u ovom susedstvu dogodi katastrofa, i mi nismo ujedinjeni sa tim ekumenskim pokretom, onda naša crkva više neće biti priznata crkva, i oni je mogu koristiti kao stovarište. Ili ako neko od braće vidi da neko umire ili je povredjen, i pokušava da putem službe saopšti neki Duhovni blagoslov, mi bi smo mogli zbog toga biti streljani; to je sasvim tačno. Mogli bi smo biti osuđeni na deset godina federalnog zatvora ukoliko bi smo održavali bilo kakvu versku službu, zato što nismo član ovog ekumenskog pokreta. Zar ne vidite žig zveri? Vidite?

Sada, mi vidimo da ovo vreme ujedinjenja dolazi. Vidite? Sada, gledajte! I onda

crkva se ujedinila protiv Poruke; i kada je to uradila, narodi se ujedinjuju u komunizmu da ponovo unište crkvu; to je upravo ono što se na prvom mestu dogodilo. Vidite? To se pravo nazad ponovo dešava.

Izrael je prvi trebao da odbaci Poruku. I kada su oni odbacili Poruku, onda se, vojni, nacionalni život drugih nacija ujedinio. Oni su ušli unutra i uništili crkvu. **I danas, oni su odbacili Poruku Gospoda Isusa. Oni su je odbacili. I sada, došlo je vreme kada Komunisti ujedinjuju svet protiv crkve.** Vidite, to treba da bude tako. Sada, teško je to reći.

Bilo je teško za te Jevreje da poveruju. Oni su rekli, „Sada dodjite, braćo, mi vidimo da je naš Bog sa nama, i tako mićemo ući u Hram. I sada ćemo se mi moliti, i dopustiti da nas Taj – i – taj sveti otac vodi u molitvi. Zatvorite kapije!” I Tit je zauzeo svoj stav, i opkolio ih preko dve godine dok nisu bili izgladneli. Ni jedan od njih čak nije mogao izaći iz grada; i oni su umirali, od gladi. I kada je on ušao tamo unutra i porušio zidine, učinio je krvoproliće među onima koji su se nalazili unutra.

Sada, Andjeo Gospodnji je to prorokovao, nazad u Starom Testamentu, i rekao da će se to dogoditi. Propovednici i duhovne vodje, koji su trebali da budu obavješteni o tome i da ljudima kažu to; umesto toga, kada je Isus stao među njih, oni Njega čak nisu ni spoznali, i pokušali su da Njegovu čudesnu službu načine nekom vrstom izvodjača trika da postave i kazali: „Dopusti nam da vidimo jedan znak mi želimo da vidimo kako se događa! I On je učinio toliko mnogo stvari, i ipak pored svega toga nisu mogli da prepoznaju. I onda kada su oni Njega odbacili kao Mesiju tog vremena, odbacili su Poruku za ono vreme.

Oni nisu uspjeli da vide znak njihovog vremena. I pred njima je načinjen znak Biblijskog proročanstva, i oni su rekli, „Hajdemo u crkvu!” Oni su bili sveti ljudi. Vi niste mogli pružiti prst na njihov život, jer drugačije nisu mogli da budu svećenici. Sveštenik bi bio ubijen, on bi bio kamenovan do smrti za bilo koju malu stvar. Tako je on morao da živi čist, sveti život. On to nije mogao uraditi, zato što bi za bilo šta bio kamenovan. I sada oni su bili veliki ljudi, i sveti ljudi u očima ljudi, i ipak su ušli unutra i rekli, „Sada, mi imamo Boga, Boga koji je uvek bio sa nama u svim vremenima. Mi idemo u Njegov Sveti Hram.” Isus je bio taj Sveti Božiji Hram! Ipak su oni Njega u Svom Svetom Hramu odbili „Mi idemo gore u Dom Gospodnji. Mi Jevreji znamo da smo mi taj izabrani narod. Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljevi također je i naš Bog. On je sa nama. On će nas osloboditi od tih neobrezanih Filistejaca od Rimljana i Grka. On će nas osloboditi od njih. Hajdemo u dom Gospodnji!”

To zvuči dobro; ali šta su oni uradili? Taj Gospodar izgradnje sam je bio u obliku jednog poniznog stolara iz Galileje bio je tamo, i oni su ga odbacili. I ako je Bog Njega Svoga Glasnika onoga časa potvrdio i dokazao bio, ko je On bio i oni nisu bili prihvatili. Tako sve molitve, sva iskrenost, sve njihove žrtve nisu Bogu značile ništa. Oni su to uradili! I Bog je dopustio da se ova velika armija ujedini da bi to uništila.

I mi doživljavamo danas danas kako crkve kroz denominacije i tako dalje odbacuju Božiju Reč. Oni ne žele da im kažu o ovim stvarima, i ako nauka to može dokazati pomoću fotografija i svega drugog, ipak oni još uvek ne žele da imaju ništa sa tim. Zbog toga komunizam se formira da to uništi, baš onako kako je to uradio Tit, i

Biblija je to unapred jasno kazala! Sada, vi vidite u kom vremenu mi živimo? Vreme udruženja. Ako mi vidimo, kako se te stvari ujedinjuju, o, zašto nismo uspeli da vidimo te stvari? Vi možete iz Pisma da videti gde je On obećao šta će On uraditi. Sada, mi vidimo kako se to navršava. Mi vidimo u crkvi ono što je On obćao da će uraditi; mi vidimo da se to ostvaruje. Mi vidimo da se nacije ujedinjuju. Mi vidimo kako se politički sistemi ujedinjuju. Mi vidimo kako se crkve i zajednice ujedinjuju. **To je vreme ujedinjenja.** To je čas ujedinjenja. To je duh ovoga vremena, „Mi treba da se ujedinićmo.” Sve mora da se organizuje; onda upoznaće vlada.

Znate, ja sam gradjanin Sjedinjenih Država, ipak ako bi ste mi dali ček na pet dolara ja se ne bih usudio da na njega napišem svoje ime. Vidite? Vidite, ja to ne bih mogao uraditi. Vidite, to je vreme ujedinjenja. Sve to treba da ide kroz neku vrstu istog jedinstva, i to jedinstvo je sama stvar koja donosi žig Zveri. Vidite? To je vreme ujedinjenja, u tome pravcu ide. Vi to možete jasno videti svojim očima, ako bi ste u to pogledali. To je vreme ujedinjenja, kada se sve ujedinjuje.

Jevreji su se ujedinili protiv Isusa, njihovog Mesije. Zato, mi vidimo šta se dogodilo. Mi vidimo istu stvar sada, komunizam se ujedinjuje da uništi crkvu, pošto se crkva ujedinila u Svetski Koncil Crkava i pokušava da uništi Poruku, Božiju Reč. Oni su pokušali da je se otarase. Jedina stvar koju oni mogu uraditi je da sebe uvuku u Koncil; zato što su oni odvojili, malu grupu ovde, Metodiste, Baptiste, Luterance, i Prezbiterijance, Hristovu Crkvu, i tako dalje na taj način. Oni ne mogu uspeti, zato što će ova jedna biti protiv te druge, ta jedna protiv one druge, i njihove doktrine su tako različite, kao što se razlikuje istok od zapada. Vidite, oni to ne mogu uraditi. Ipak čim se oni ispod jedne velike glave budu sjedinili. Oni su dostigli i uspeli.

Zbog toga vlada u Rimo - Katoličkoj crkvi tako jedno jedinstvo. Rimo - Katolička je naj veća; Grčko - Ortodokсна i ostali katolički pravci nisu ni približno tako veliki. Sada oni se ujedinjuju, i to je razlog što su oni zajedno. Nije važno šta se događja, taj papa je glava svega. Vidite? I nije važno šta neko drugi kaže, „On je nepogrešiv; on je zastupnik Božiji. On se upoređuje jednako s Bogom. On ima vlast nad paklom, nebom i čistilišćem.” Vidite? Ništa drugo ne važi i ne može se ništa tu izmeniti. Tako treba da se ispuni.

Sada, Protestanti sebe čine glavom baš tako. Biblija govori da toj zveri načine jedan lik. Šta je lik? To je nešto što je načinjeno po jednom naliku urađjeno; jedna slika od toga. Kako se događja? Pri čemu se oni ujedinjuju. To je taj duh ovoga crkvenog doba, **ujedinjenje.**

Sada udruženi, pokušavaju da unište Poruku. Kako je možemo uništiti? Kako možemo da uništimo Božiju Reč? Pri čemu je prave nevažnom. Uzimanjem tradicija kako se tada u početku dogodilo. Postavljaju Božiju Reč bez snage. Vidite šta je ova neverna žena pokušavala da uradi (Ovog momenta se ne mogu prisetiti njenog imena. Ima mnogo imena kojih se nemogu setiti.

Poželeo bih ako bismo ponovo imali jednu, koja tako nastupa. Ona je bila ta koja je išla u barove i prolivala flaše viskija, i obarala natpise, i tako dalje. Zašto danas ne nastupa neka takva žena, i izadje ovde napolje i podere slik tih golih žena koje su od njene vlastite rase, i takve stvari? Vidite, to danas nepostoji više.

Ona neverna žena je smatrala da je protiv ustava „ako se u javnim školama Biblija

čita.” Da li ste o tome čuli, šta oni pokušavaju sada da kažu. Značajni učenjaci Pisma smatraju, da mnoga proročanstva u Bibliji su usavršeno pogrešna i da se nisu navršila. I vi ste za to čuli i čitali ste to. I oni svemogućće smatraju i da bi skinuli dejstvo Božije Reči. Ako bi uspeali, kroz jednu veroispovest ili nešto drugo ljudsko da nadoknade, što je u njihovim očima izgledalo bolje od Božije Reči, onda oni uništavaju tu Reč svojim tradicijama. I tako oni pokušavaju da unište Božiju Reč: kroz denominacijsku politiku.

Sada, svaka crkva ima svoju vlastitu politiku. Crkva Hristova ima svoju politiku, Hrišćanska crkva ima svoju, i Baptistička crkva i Metoditička i Prezbiterijanska, sve one imaju svoju različitu politiku. Oni se udaljavaju od toga zato što su jedno od drugog razdvojeni. Ipak se ranije nije moglo dogoditi, ipak sada je vreme zato došlo, jer je ovo **vreme ujedinjenja**; i sada se oni svi sakupljaju, sjedinjavaju, i vidite šta će iz toga da izađe! To je ako bismo jedan hleb pekli od konjskog mesa, ili otpad iz kante za smeće upotrebili. I šta god sve oni zajedno imaju zajedno stavljaju truli krompir, i slično tome, i da se vidi šta će iz toga da izađe. Ja sigurno ne želim ništa od toga. Ne, gospodine! To je ono što oni rade. Vidite, oni uzimaju ljude koji veruju da je Isus bio mit, crkvu koja veruje da je Isus bio mit, kao svi ostali drugi, neki veruju da je On bio prorok.

Jedni kažu, „Dani čudesa su prošlost.”

Drugi kažu, „Može biti nešto tako.”

I pored svega toga dolaze zajedno. Biblija kaže: „Hoće li dvojica ići zajedno ako se ne sastanu?” Oni su jedno drugo jedinstvo dostigli, ustvari u čemu su jednog velikog „svetog oca” postavili na vrh. Načini li su zverski lik, baš tačno onako kako Biblija kaže. Sada je jedan Luteranski duhovničar predsedavalac. Dakle, mi vidimo da je to vreme ujedinjenja. Svuda se isto događa, u komunizmu se ujedinjuju; i u crkvi i u bilo negde svi se ujedinjavaju. Svuda se čovek uključuje

Gledajte prirodu. O, moj! Ako bi ste samo posmatrali prirodu, ona čini istu stvar. **Priroda je Božiji kalendar znaka.** Da li ste vi to znali? Isus ih je prema tome uputio, da obrate pažnju prema prirodi. **More** će da buči, različite stvari će da se dogode: **zemljotresi** na raznim mestima, nacionalna borba, znak na **nebu**, znak na **zemlji**, svuda će da se pojave.

Posmatrajte **oblake**. Zna li vi šta se događa pre nego što oblaci mogu da donesu jaku kišu i buru? **Nekoliko** malih oblaka se sakupljaju da bi napravili jedan veliki oblak. Ovaj jedan ima mali nalet vetra koji ga oduvava, ovaj drugi ima mali nalet vetra koji ga oduvava, ipak kad oni zajedno dodju nastaje orkan. Pre nego dodje do jedne oluje moraju se ujediniti.

Gledajte kako se **patke** i **guske** ujedinjuju pre nego što napuste zemlju. Vidite? One se okupljaju. Vi ih možete videti kako lete sa ovog jezera do drugog, odavde do tamo preko, sve one se ujedinjuju. One se sakupljaju i pripremaju se za daleko putovanje. Vidite, priroda, i Bog je stvorio prirodu, i priroda radi po Božijem planu. To je zakon, nepisani Božiji zakon, priroda se ponaša po Njegovom zakonu.

To je kao kad neko govori na pogrebu; sok silazi niz stablo do korenja drveta, tako u grobu, da ostane tamo do proleća i vaskrsnuća. To je Božiji zakon. Nema inteligencije koja bi mogla sok da navede: vi to ne bi ste mogli iscrpiti napolje, vi to

ne biste mogli izmusti. Nema načina da se to uradi bolje nego što Bog to radi. Bog ima savršeni put. Tako kada lišće opada sa drveća, onda On šalje dole u grob sok i čuva ga. Kao što je Jov rekao, „Sakrij me u grob dok ne prodje Tvoj bes.” Vidite? To ide tamo dole zato što je to zakon prirode, pre mraza. Pogledajte sada u lišće koje počinje da opada. Zašto? To je zakon prirode.

Patke će se skupiti zajedno, svaka od njih, i ujediniti se oko vodje. Tamo unutra one će nekako znati (ja ne znam kako one to rade), one će znati da taj izvesni mali patak je vodja. I sve one se sakupljaju zajedno i okupe se oko tog prijatelja, i vinu se gore u vazduh. I iako ona nikada nije bila negde van tog jezera, ona će ići pravo u Lujzianu ili Teksas onako kako može da ide, do pirinčanog polja. **Vidite, pre nego što krenu sa svojim letom, da napuste svoj dom gde su rodjene te godine, one se skupe zajedno. Amen! Tu ste vi. One se ujedine oko svog vodje.**

Nevolja sa čovekom je, da on ne zna svog vodju. Da, gospodine. Oni će se ujediniti oko denominacije, oni će se ujediniti oko biskupa ili čoveka, ali oni se neće ujediniti oko Vodje (Svetoga Duha i Božije Reči). Vidite? Oni kažu, „O, dobro, bojim se da ću postati malo fanatičan.” „Bojim se da ću otići sa pogrešnim korakom.” O, tu ste vi! Šta da je mala patka rekla, „Ja upravo ne volim način kako on drži svoje perje. Ja ne verujem da ću ga slediti.” On će se smrznuti do smrti. Ti ćeš biti uhvaćen, ako ne budeš leteo tamo gore sa kolektivnim letom onako kako ide. To se ujedinjuje, i priroda to čini.

Guske se ujedinjuju, ujedinjuju se oko svog vodje; one čini istu stvar.

Jeste li ikada приметili kako se pčele roje? Pčele će se ujediniti pre nego što se roje, upravo oko njihove kraljice (matice). To je tačno. I gde ona ide, tamo idu i one takodje. Da! Šta one čine? One se ujedinjuju pre nego što se roje. Tačno; svaki primer je priroda!

Ribe se ujedinjuju pre nego što dodje proleće. Napolju u okeanu, vi ih možete naći, te velike kako ih mi zovemo „grbavci” ili losos. Kada se oni tamo sakupe, pre nego što dodje to putovanje, vi ćete videti na desetine hiljada njih, napolju na moru, kako dolaze okolo i okolo; oni su u slanoj vodi, ali oni su ustvari slatkovodne ribe. I ovde one dolaze pravo u tu slatku vodu, da idu gore u seznonu mresta. One idu tamo gore i mreste se otprilike svakih četiri godine, i umiru čim završe sa mrestom. I oni znaju da idu tamo da umru, i vi ih nikako ne možete zaustaviti. Oni će skočiti preko ribljih merdevina i svega ostalog, dolazeći tamo gore, znajući da idu ka svojoj smrti. Ali zakon prirode ih vuče, znajući da idu tamo gore da se mreste u starom utočištu, i da umru. I mladi dolaze, i nešto ih tada ujedinjuje, i oni idu napolje u okean. To je ujedinjenje! To je zakon. Vi upravo ne možete nadmašiti Božiji zakon.

Nacije se lome, jer vreme koje mi sada vidimo je ono kada oni treba da urade to. Mi se nalazimo upravo u jednom procesu nacionalnog nemira. Mi vidimo kako nacije krše međusobne odnose. Iz godine u godinu, mi vidimo kako je ova nacija progutana u komunizmu, ta jedna biva progutana komunizmom. I upravo ovde u našoj vlastitoj naciji, ona je prošupljena komunizmom kao saće, i to će prevladati! Vidite, to će učiniti tu stvar, nema načina da se to zaustavi. Zašto? Zbog istog razloga zbog kojeg vi niste mogli zaustaviti Tita. Narod je odbacio Boga i Njegovu Reč. Da, gospodine; tako će oni to uraditi, i mi vidimo to kako je upravo u procesu.

Obično mi je potrebno dva sata; i ja sam već prekoračio trideset minuta. Ipak ja želim da požurim i sve da izložim. Vi možete kod kuće u to dalje da se zadubite

Pazite, oni se baš sada ujinjuju. Vi pitate, „Brate Branhame, jeli to istina?” Oni dolaze do Armagedonske bitke; to je sasvim tačno ono što će oni uraditi. Vidite? I oni se radi toga baš sada ujinjuju. To je razlog što mi imamo U. N. i sve ostalo što imamo. Zapadni svet se ujinjuje protiv Istočnog sveta, komunizma i tako dalje, sve se to ujinjuje. Crkve se ujinjuju. Izgleda da se sve ujinjuje. Oni se ujinjuju, ujinjuju se skupa, mi to vidimo.

Tako, dok sve ovo ujinjenje nacija, te znake, nacionalne znake mi vidimo ovde napolju u svetu, zemljotrese u raznim krajevima, kako se razne stvari ujinjuju, dovodeći svet na okup, dovodeći ljude na okup, sve crkve na okup, sve te stvari, dok se sve te stvari ujinjenja dešavaju, događa se jedno drugo ujinjenje. Amen! To je ono na čega ja želim da vam ukažem sada.

Gospod ujinjuje Svoju Nevestu. Ona se okuplja sa istoka i zapada, sa severa i sa juga. Jeste jedno vreme ujinjavanja, i to se događa baš sada. Zašto se Ona ujinjuje? Za Uznesenje! Amen! Bog je priprema. Da gospodine, Ona se ujinjuje! Sa čime se Ona ujinjuje? Sa Božijom Rečju! „Nebo i zemlja proći će, ali riječi moje ne će proći.” Ona se ujinjuje s tim OVAKO VELI GOSPOD, bez obzira na to šta bilo koja denominacija ili bilo ko kaže. Ona Sebe ujinjuje. Ona postaje spremna. Zašto? Ona je Nevesta. To je tačno. Ona se ujinjuje sa svojim Ženikom i Ženik je taj ta Reč. „U početku bješe Reč, i Reč je bješe u Boga, i Bog bješe Reč. I Reč postade tjelo i useli se u nas.”

Crkva - ta Nevesta ta Reč biće tako jedno, ta Božija Reč Sama završava posao Ženika. Amen! Vidite li to? Jedno Ujinjenje! Sada se neradi više o tome, „Pristupiti jednoj crkvi” nije više ovo ni ono, nego o tome, sve napustiti i biti povezan sa Isusom Hristom. Vidite? To je vreme ujinjenja: Gospod ujinjuje svoju Nevestu, pri čemu On Nju ka Reči Njegovog obećanja povraća, i sa time dopušta da budu jedno.

I Solunjanima 4 stoji, da će umrli sveti da vaskrsnu, a po tom mi živi koji smo ostali, zajedno s njima bićemo uzeti u oblaku na susret Gospodu na nebo. Nevesta će biti u potpunom broju, kada gore dodje. Oni koji još žive, i jedno su postali u Reči, zatim će s onima koji su već umrli i to isto bili ujediniti. Zajedno oni sačinjavaju jedno ogromno jedinstvo i zatim zajedno odlaze na gore. Amen!

Komunizam i sve ostale druge stvari moraju da nastanu. Takodje crkve iz svih ostalih zemalja moraju se uključiti u Svetsku Federaciju Creava. Ipak će se Nevesta ujediniti ispod Božije Reči. Da bi se dogodilo, Bog je poslao jedan Nebeski Znak i ostale druge stvari poslao, i da bi crkvi dokazao, da postoji tamo jedna zemlja. Amen!

Jer je Božije vreme ujinjavanja. Uredu je. Mislite o tome: postoji jedno nanovo ujinjavanje u Reči pri čemu vera, „Za pravednu vjeru koja je jedanput dana svetima,” biće povraćena! On će da je povрати! To se može samo dogoditi u ovome vremenu. Samo se sada može opet dogoditi. Još nikada pre toga se nije dogodilo jedan napad. Uvek se završava u denominacijama. Ipak sada nemamo nikakve veze sa jednom denominacijom jer je vreme došlo gde će ljudi i žene svake rase, svake

boje kože, svake veroispovesti, s krštenjem u Duhu Svetome i povratak ka Reči i biti s Hristom ujedinjen.

To je vreme ujedinjenja za crkvu! Svaka Reč koja je od organizacija bila rasijana povratice se natrag. Od tada kada je u Nikeji, Rimu, organizovana prva crkva, oduvek su iznova organizovali organizacije. Luterovo probudjenje je postala organizacija, tako isto od Veslija i od svih ostalih drugih crkava. I čineći to, oni su morali da prihvate veroispovest, i onda kada je Bog poslao još nešto, oni To nisu mogli prihvatiti. Zbog toga do sada još nije bilo moguće. Ipak Bog je obećao, da će Nevesti u poslednjim danima vera očeva biti nadoknadjena. Jer se moralo na ovakvome načinu i nije se moglo dogoditi u jednom drugom vremenu. Vidite kakav je jedan znak poslat sa Neba, Vatrene Stub se nalazi medju nama, i događaju se znaci i čudesa od Gospda Isusa Hristosa. I dok nam On govori, To nikada ne zataji već je savršeno u svakoj tački. Amen! Onda mi vidimo gde stojimo. To je vreme ujedinjenja!

Mi vidimo kako se nacije udružuju, mi vidimo kako se svet udružuje, mi vidimo kako se komunisti udružuju, mi vidimo kao se crkve udružuju; Mi vidimo takodje da se Gospod sa svojom crkvom udružuje, pa dok On i Njegova crkva jedno budu, kao jedna familija. Tačno! Oni se udružuju pošto ih Bog udružuje! Nikada pre toga od samog početka Vatrene Stub nije bio vidjen medju narodom. Nikada do tada, od samoga početka novozavetne crkve ranog crkvenog doba, oni nisu videli stvari koje mi gledamo danas. I ovo je bilo moguće jedino kada je Bog otvorio Sedam Pečata i dao nam jedan znak, i poslao sedam Andjela dole sa neba; i povratio nazad tu Božiju Reč razasutu unutar tih denominacija, i da ih ponovo spoji sa Božijom Rečju, da bi s time Sveti Duh mogao da sidje na dole.

Isus je rekao, „Ako ostanete u meni i riječi moje u vama ostanu, šta god hoćete ištite, i biće vam.” Nevesta će ponovo biti u Reči udružena, gde je Bog. Ta Crkva i ta Reč ne od jedne crkve i veroispovesti. Crkva i Ta Reč! Nevesta i ta Reč biće udruženi. O, od kakve jedne nadoknade! Šta će biti nadoknadjeno? Vera pentakostalnih očeva u početku, (vidite?) gde su različite grupe posle Lutera; Veslija, i od onih velikih osnivača bilo je izvrnuto. Već posle njihovog odlaska, tu je nastala jedna crkva. Oni su od toga napravili jednu organizaciju. Oni su prihvatili veroispovesti i tako dalje, i udaljili su se. I pogledajte u njih danas, sada su oni došli u svetski koncil Crkava. Sada, vidite!

Ali u poslednjim danima, mi doživljavamo kako se dešavaju takve stvari kakve se nikada ranije nisu dešavale. Vidite, to je Božiji znak, i svo ovo ujedinjenje je znak vremena. Sad, mi želimo da gledamo u to pažljivo i da budemo zaista sigurni da smo to shvatili. Oni napuštaju pravu Reč, Božiju Reč radi denominacija, prihvatajući veroispovesti i mišljenja raznih ljudi umesto da uzmu Božiju Reč.

Otkrivenje 10 govori o „Poruci Sedmog Andjela.” Sada upamtite, to je u vremenu Sedam Truba. Tu su Sedam Andjela koji trube u Sedam Truba. Tome ćemo pričati kasnije. Mislite o tome: tamo stoji sasvim jasno, „... glas Sedmog Andjela,” - radi se o poruci Sedmog Andjela; ne o tubnome Andjelu, nego o glasniku - Andjeo. Sedmi Andjeo je samo u trubu zatrubio. Ovo je bio Trubni Andjeo gde u tom danu trubi, gde je poruka Sedmog Andjela zaključena. To pogađa poruku od Crkvenog doba. U

tom vremenu, kad on poruku donese, (ne trube) gde će ta tajna Božija koja stoji napisana u Reči, dolazi ka svom završetku. Sada pogledajte, u kom vremenu mi živimo! Vidite kako su pečati izgublenu otišlu reč božiju ponovo priljubili. Bilo nam je pokazano, da je Luter i da su veliki reformatori nastupili, gde su mesto u Bibliji zauzeli, koji je njihov zadatak bio i šta bi se sa crkvom dogodilo, takodje i sve ostale druge stvari koje su bile ostavljene. I onda, u poslednjim danima, kada mi o tome nismo znali ništa, predskazano nam je o izvesnim stvarima koje se događaju; i čak novine i tako dalje su to iznele. On je došao na dole, poklonio Otkrivenje i ostavio sve tajne na svome mestu. Amen! Brate, to je za mene veličanstveno! To se za mene nalazi u saglasnosti Božije Reči. Ja ne marim šta - ili ja zaista marim - šta ljudi kažu i misle, to je tačno. Ali za mene to je Biblijska Istina.

Kao mudraci, dolazeći dole iz Babilona, oni su povikali, „Gde je novorodjeni Kralj Jevreja? On se sad nalazi na zemlji. Mi moramo Njega da nadjemo.” Toje tačno. Ja verujem Njegov dolazak predstoji tako blizu, da ja mogu da kažem „Eto Ženika gde ide! Ja čujem ponoćnu viku!” Haleluja! Mi smo prispeli do kraja vremena. O, u kakvim jednim časovima mi živimo! Od kakvoga jednoga dana?

Kakav jedan dan! U kojem jednom vremenu mi živimo! Velika Božija tajna dolazi ka završetku. Mi smo doznali istinu o Božanstvu! Svi su se ovi sistemi udaljili i od Njega su učinili ovako i onako. Ipak je Andjeo Gospodnji na dole sišao, prešao je preko svih sistema doneo je izloženu istinu i izložio je. Ovde se ona nalazi, tako savršeno samo tako kako ona može biti. Nepostoji drugi prohodni put. To je! On jeste. Nauka o zmijčevom semenu i sve ostale druge stvari koje su za ljude tajanstvene postale su otkrivene. Za šta? To je jedan znak. Za udruženje!

Šta je On rekao u Malahiji 4? **On će obnoviti!** Obnoviti nazad narodu originalnu pentakostalnu Veru, koja će imati istu pentakostalnu Poruku, isti pentakostalni znak, isti pentakostalni dokaz, istog Boga, istu Silu, isti Vatretni Stub koji je oborio Pavla na putu, dole za Damask. To je medju nama danas, čineći iste stvari koje je On činio u tom danu, ujedinjenja!

Mi vidimo kako se nacije ujedinjuju, mi vidimo kako se svet ujedinjuje, mi vidimo kako se crkve ujedinjuju. Mi vidimo kako se Nevesta ujedinjuje, ujedinjuje sa Božijom Rečju. Zašto? Bog je Ta Reč. I (budući da je On Božija Reč), i Nevesta (budući ona koja sluša Božiju Reč), dolaze skupa u jedinstvo. Oni se ujedinjuju kao na svadbi. Vidite, oni postaju spremni za svadbu, i oni postaju jedno. Reč će u vama biti jedno, vi ćete biti jedno u Reči. Isus je reko: „u onaj ćete vi dan doznati da sam ja u ocu svojemu, i vi u meni i ja u vama.” Šta je očevo, Ja sam; šta sam ja, to ste vi, i šta ste vi, to sam Ja. „U onome danu!” U kojem danu? U OVAJ DAN! Mi doživljavamo, kako velike Božije tajne bivaju otkrivene. O, kako ja to volim!

Još nikada nauka nije mogla da odgovara tako toj Reči kao danas. Upravo sada je vreme kada oni to mogu uraditi.

On je govorio o znaku na nebu! Nauka ima znake, i postoje nacionalni znaci; sada oni imaju velike znake na nebu danas, oni imaju astronaute i slično tome. Ipak, šta donose astronauti i naučnici svetu. Oni donose ljudima strah. Nikada se nezna da li će nešto gore biti poslato, bombe će biti bačene, gde će bombe biti bačene i da nas pobiju. To su znakovi koje oni imaju, jesu strašni znaci na nebu. Oni imaju atomske

proektile, i svemogućе vrste od ovakvog znaka.

Vi ste čuli o sporazumnom ugovoru, pri čemu su se zadužili da nevrše više nad zemaljske atomske probe. Sada će one biti podzemno startovane u moru, pored svega toga biće testirane! Oni potpisuju ugovor, „Mi nećemo da uradimo, i ako se vi zadužite da neuradite. Ipak kad smo kod kuće učinićemo na ovakav način jer mi znamo da vi to isto činite.” On zaista nema značaja, jer oni neveruju jedni drugima. I svi se plaše jedni drugih. To je znak straha. Jedan strašno uzbudjeni znak!

Nauka, i ljudi su proizveli znak straha na nebu. To je sasvim tačno. Sada se oni plaše jedni drugih. Vidite sada, oni takodje imaju znak na nebu, znak straha, čoveka kao astronauta; on bi mogao imati atomski projektil, i mogao bi ga baciti i uništiti celu naciju, otići sa satelitom u svemir i ostati tamo. Ništa ih u tome nemože sprečiti da to urade. Oni mogu sigurno da urade kad god zažele. Oni je mogu pretvoriti u prašinu ako to žele u roku od petnaest minuta. I zašto je jedan u stanju i taj drugi je isto u stanju. Takodje vi vidite da oni imaju jedan znak, ipak ova vrsta ovoga znaka ih plaši.

Oni se udružuju, i vežu njihove sile. Slobodni svet udružuje svoju moć. Komunistam udružuje svoju moć skupa sa Rusijom. Oni se svi ujedinjuju! Boje se jedni drugih. Vidite, to je znak straha. To je uzbudjujući znak straha. To je nacionalni znak.

Ali Crkva je primila Nebeski Znak: nebeskog Astronauta! Amen! Isusa Hrista, u formi Vatrenog Stuba; On je bio to u Starom Zavetu; On je bio to kada je sreo Savla tamo dole na putu za Damask; i isti Isus je ovde danas! I šta taj Vatreli Stub čini? Da li On budi strah? On donosi ljubav. To je ujedinjenje jednog sa drugim. Amen! On donosi međjusobni osećaj. On iznosi Božiju ljubav, koja nas udružuje u jedno jedinstvo Tela Hristova u jedinstvo gde nas sačinjava u jedinstvu Neveste. Sada se događja: ovo veliko ujedinjavanje s Bogom!

Svi se udružuju. Ovde nastaje jedna grupa i tamo nastaje jedna grupa i međjusobno se sukobljavaju. Ovde crkva stoji između njih. Pogledajte šta se događja: ona će se s njima udružiti. To je sasvim tačno. Ipak mi ćemo videti, da će straha i zbunjenosti sa sobom doneti.

Ali Crkva (Nevesta) je ujedinjena sa Bogom, pod jednim Duhom (Duhom Božijim), u svetom jedinstvu Božijem, da bude jedna sveta Nevesta Gospodnja. To je tačno, svi će biti priljubljeni u jedinstvo Tela. Telo čeka kao Nevesta. Pošto je to Nevesta, mi se svi brojimo u Nevestu. Jer je vreme ujedinjavanja crkve Neveste, i gde ona zajedno dolazi. **To bi trebalo da vlada takva ljubav među nama, da bi smo se mi jedva mogli udaljiti jedni od drugih.** To je tačno. Vi ne treba da molite ljude da se mole, vi ne treba da ih molite da proslavljaju Boga, vi ne treba da ih molite da rade ono što je dobro. Oni su toliko u ljubavi sa Njim, da ne postoji ništa drugo.

Uzmite npr. jednu mladu lepu devojkicu i za kraće vreme sa jednim dobro vidjenim čovekom da se venča koga ona veoma voli, to njoj znači više nego njen vlastiti život, i ona zna da svadba neposredno pretstoji. Dok se taj dan venčanja približava, ta mlada devojkica, ja vam kažem, dok se svadbeni dan približava ona je samo zaposlena sa svadbenom pripremom, ona se potpuno njemu predaje. Ona želi da sve učini da bi se njemu dopala. Naš bi život trebao potpuno sa Hristosom u Bogu sakriven, zapečaćen sa Duhom Svetim!

Šta vam ja danas želim izložiti jesu znaci i različite stvari, koji se događaju. Ja sada nemam više vremena, da u potpunosti ka tome pridjem, tako ako gospod želi uradiću kod jedne druge poruke. Ipak još nešto nedostaje crkvi, koje mi želimo da imamo.

Ja sam blizu toga. Tamo želimo, mi moramo da dospemo. Ako ne onda je sve gotovo. Potrebno vam je, jer vidite da je vreme udruženja tu. Bog privodi crkvu zajedno, da bi ona uznešena bila i da bi kod svadbe, u onome velikome udruženju mogla biti, kada će se Bog i čovek udružiti večno, kada se vremenska stvorenja udruže s Večnim.

Dogodilo se jednom u obliku Sina Čovečijeg na zemlji. On je morao svoj život da položi, da bi jedna sila izašla i da bi druge ljude sa ovom silom mogli biti ujedinjeni u Nevesti Isusa Hrista. Sada se crkva priključuje zajedno u telo Hristovo. Ona se oslobodila od svake zavezanosti, priprema se, udjedinjuje se. Među njima vlada jedinstvo, ljubav, radost i Sveti Duh radi među njima. O, moj, kakvo vreme!

Mi vidimo kako se divlje patke i divlje guske pripremaju, mi vidimo kako se pčele pripremaju. Mi vidimo šta se sa oblacima događa kad kiša treba da padne. Mi vidimo, kako sve zajedno dolazi pre velikoga događaja. Mi vidimo kako se komunističke zemlje ujedinjuju u jednu ligu. Mi vidimo kako se zapadni svet ujedinjuje. Mi vidimo ujedinjenje od te crkve i od svih ostalih drugih. Ovo je pre toga bilo apsolutno nemoguće. Nije se moglo kod jednog drugog vremena. To se nije moglo videti pre dvadeset godina, tako dječ i pre deset godina. Sada je vreme zato jer svi ovi sistemi i ostale druge stvari tada nisu tako bile blizu.

Sada se brzo probudite! Prodrmajte se i vidite gde se mi nalazimo. Gde se mi nalazimo? Kao mudraci, mi se nalazimo u potpunom slaganju u Njegovoj Reči, i Svetlo Gospodnje sija na našoj stazi. Slava neka je Bogu u Visini! I Slava neka je Bogu da je On nama Isusa Hristosa poklonio, koga mi volimo, koga mi ljubimo, i da nas je On ovde doneo. Mi smo Njegov narod, odkupljeni kroz cenu Njegove Krvi.

Kada vreme ujedinjenja dolazi mi ćemo videti gde ćemo mi kroz svezu Njegovoga Duha biti priljubljeni. Možeš samo kroz Njegov Duh? Sigurno! Jeste ipak Njegov Duh. Šta je To? On je Njegova Reč i On je taj Duh Njegove Reči. I kada taj Duh Obećanja dodje na vas potvrdi se i objavi zatim je taj isti Duh. On je bio, koji je bio sa Mojsijem u pustinji! To je bio Onaj koji je počivao na Isusu Hristosu! On je Onaj koji je sreo Savla na njegovom putu za Damask! On je isti juče, danas, i zauvek! I On čini istu stvar!

I mi vidimo kako se nacije ujedinjuju, mi vidimo kako se crkve približavaju, mi vidimo kako se komunizam i drugi sistemi ujedinjuju, mi vidimo sve te stvari. Sve ovo mi vidimo. Ipak sada mi vidimo se Nevesta ujedinjuje u Reč. O, moj! Vreme je dospelo, da umrli sveti ustanu i zajedno sa onima koji još žive budu uzeti, izauvek ujedinjeni sa Isusom Hristom. Da bi Bog svakome pomogao, da bi večeras bio ujedinjen sa Hristom. Mi se želimo potpuno, šta smo mi i sa svim šta mi imamo da predamo Isusu Hristosu s dušom, telom i duhom. I u iščekivanju vremena ujedinjenja. Amen!

Kada večno jutro svane,
i kada više ne bude vremena,

I kada se pojavi večno jutro,
kada u grobovima se čuje Careva reč,
Kada jednom milioni dodju pred sudijom
Veliki i mali
Gospod svoje pozove „ja ću biti tamo

Obazreti se na ujedinjenje! Bog ujedinjuje crkvu u Njegovu Reč i tu Reč sa tom crkvom, s tim da oboje postanu isti. „Kažite ovo i dogodiće se. Učinite ovo, i dogodiće se. To jeste: ja sam kod vas; i Ja potvrđujem; Ja sam s vama.”

Mi primećujemo, da je vreme blizu gde će Truba da tzarubi, i oni umrli sveti koji bez nas nemogu biti savršeni, takodja mnoga naša Jevrejska braća, ustaće i sa onima koji još žive biće ujedinjeni. Crkva se ujedinjuje sa Božijom Rečju, onda su Crkva i Božija Reč ujedinjeni, tako da su crkva i Reč jedno. Umrli sveti će sa živim svetima biti ujedinjeni i gore zajedno sa Hristom kod svadbene večere Jagnjetove biti udruženi.

To je vreme ujedinjenja, i svuda se znaci mogu videti: medju narodima, u komunizmu, i u zapadnom svetu i u svetskom savetu crkava. I Znak je ovde večeras pod službom Svetog Duha. Božija Reč potvrđuje i dokazuje kroz to tom istinom. Amen! Vreme ujedinjenja! Taj znak od Vremena Ujedinjenja!

Pognimo naše glave:

Gospode Isuse, moje siroto srce igra od radosti, dok vidim mogućnosti (za mene, sredovečnog čoveka), vidim mogućnost, da Ti dolaziš u ovoj generaciji, ja ostajem u životu i ovde stojim, kada truba zatrubi. „I ko je pogan neka se još pogani; i ko je pravedan neka još čini pravdu; i ko je svet neka se još sveti.” O Bože i Gospode!

Kada ja o tome razmišljam, da mi tu stojimo u jednom momentu, u jednom trenuću oka, kada svet nezna šta se događa, sasvim iznenada doživjećemo mi, vi ćete videti kako se pred vama pojavljuju, vaši voljeni koji su umrli i da se ujedine sa vama ponovo. I mi ćemo biti izmenjeni u momentu, u treptaju oka; i bićemo uzeti gore skupa da se sretnemo sa Našim Gospodom u vazduhu, i onda da se ujedinito sa Njime, da budemo tamo zauvek, i da više nikada ne budemo od Njega odvojeni.

Kako je ta stvar danas velika, Gospode, znati da smo sada ujedinjeni sa jednim Duhom. Smatram de je Sveti Duh preuzeo vladavinu preko te Reči i useljava se u nas. Kakva je to jedna slavna povlastica biti odsečen od celog sveta, da se ujedinito sa Isusom Hristom. I pomisliti da jednoga dana, u fizičkoj formi, sa telom sličnim Njegovom veličanstvenom telu, mi ćemo sedeti za stolom na Svadbenoj Večeri i tamo ćemo biti sa Njim ujedinjeni kao Nevesta i Ženik zaručeni i zajedno sa Njim u svoj budućnosti, i živeti kroz beskonačnu večnost!

Gospode Bože, neka ovo ne bude ljudima samo mistična pretpostavka, već neka to postane takva realnost da takva glad i žedj budu uneti u ljude da oni čitaju svoje novine, slušaju radio i vesti, i vide da je to vreme ujedinjenja. Znaci blješte.

Gospode Bože, mi smo govorili o ženama, šta su one uradile u poslednjim danima; šta crkva radi u poslednjim danima; i šta će se dogoditi u Crkvenim Dobima, šta pečati zadržavaju, i preko svih ostalih drugih stvari. I mi vidimo da je to kao što je bilo u danima Noa. Mi vidimo da je to kao što je bilo u danima Sodome i Lota, kada je Andjeo Gospodnji najavio Sebe u ljudskom telu, da je jeo teleće meso i pio kravlj

mleko, uzimao hleb gde je ustao i mogao da kaže šta se iza njega događalo. I Isus je rekao da će se ista stvar dogoditi pri dolasku Sina čovečijeg. Gospode naš Bože, mi smo izgradnju kao kod jedne piramide posmatrali i videli, kako su stvari priljubljene. Mi znamo da se nalazimo na krajnjem vremenu, čekajući Završni Kamen. Slava Bogu! Mi molimo, Gospode, da Ti brzo još probudiš ljude. Poveži nas u Božanstvenoj ljubavi u strahopoštovanju pred Isusom Hristosom i jednima prema drugima. Ako bi neko večeras ovde bio, gde ovu nadu još ne nosi u sebi zatim ipak podignite vašu ruku ka Bogu i kažite; „O, Gospode i Bože, ujedini me sa Tobom, i poveži me s Tobom!” Brate da te Bog blagoslovi. Da vas Bog sve blagoslovi „Ujedini me sa Tobom, Gospode.” Da! O, moj!

Nacije se lome, Izrael se budi,

Posmatrajte Izrael kako se sakuplja. Iz čitavoga sveta jesu Izraelci zajedno došli. Sada su jedna nacija, jedna prava nacija sa svojom zastavom, svojim novcem, svojom armijom, sa svim ostalim; ako su oni ikada bili nacija, onda su to sada. Izrael se ujedinjuje, Rim se ujedinjuje, crkva se ujedinjuje. Nevesta se ujedinjuje. Amen! Ono veliko udruženje se približava. Šta je to? Sve se pokreće na tom Znak, tom glavnom ZNAKU, da se Isus i Njegova Nevesta postaju jedno jedinstvo.

Bože i Oče pokloni ove blagoslove gde ja tražim za ove ljude da bismo mi s Tobom u srcu i u Duhu udruženi bili dokle oni svoje ruke podižu i nose želju za tim. Gospode naš Bože, očisti nas i napravi nas tvojom svoinom. Pokloni, Gospode. I sve šta mi možemo da uradimo je Tebe da zamolimo. To je sve što mi znamo i što možemo uraditi, je da tražimo. I onda Ti si rekao ako budemo to tražili i verovali, mi ćemo to primiti; Ja gledam na to, Gospode. Ja Ti zahvaljujem u Ime Isusa Hrista. Amen!

Ja ga ljubim,
Zato što je On prvo ljubio mene,
I pribavio moje spasenje
Na krstu Golgote (Amen! o, moj!).
(Posle pevanja, brat Branham recituje sledeće.)

Gle, Ženik dolazi!
Čujem ponoćni usklik!
Mi ćemo ići gore sa usklikom, ako istrajemo,
I srešćemo se sa Njim u vazduhu.

Gledajte i molite se, moj brate,
Osim ako neko ne uzme vašu krunu,
Jer mlaki i povratnik u greh
Neće nositi svadbenu haljinu (To je tačno.)

Mi želimo da budemo spremni za ponoćnu viku, održati se spremnim. Biće u jednome času kada vi neočekujete. Jedan će poziv doći, ne medju nevernim svetom, (neprimetno će se dogoditi) već medju vernicima, koji ovo traže. Vi vidite da zvezde

svoje mesto zauzimaju. Šta će se dogoditi? Upravo tačno onako kako je bilo prvi put. Vidite, ovde smo mi došli.

Mi vidimo kako se pojavljuju znaci
Njegovog blagoslovljenog
dolaska,
Gle, smokvino lišće sada postaje
zeleno;
Evandjelje o kraljevstvu je otišlo do
svake nacije;
I mi smo blizu, kraj se može videti.
Onda srećno, daleko, mi ćemo saopštiti poruku
Njegovog blagoslovljenog dolaska.

Jeli to tačno? O, saopštiti Poruku Njegovoe blagoslovljene pojave! To je ono što mi treba da uradimo. Da kažemo svakome, „Budite spremni, pripremite se da se sretnete sa Bogom.” Amen! Ja ga ljubim. O, kako ga ja ljubim. Sada, ustanimo na naše noge . Dok govorimo dovidjenja jedni drugima, pružimo ruke i rukujmo se, i recimo:

Dok se ne sretnemo! (rukujmo se, sada) . . .
dok se ne sretnemo!
Dok se ne sretnemo kod Isusovih nogu;
Dok se ne sretnemo! . . . (Upamtite, vi bi ste mogli
imati poziv! Naš sledeći susret može biti
kod Njegovih stopala!)
• neka Bog bude sa vama dok se ne sretnemo ponovo!

Sada, razmislite, pre nego što se ponovo ne sretnemo, pre nego što se ne sretnemo u nedelju ujutru, ili u sredu uveče, prva stvar koju bi ste mogli saznati bi mogla biti to, da neko nedostaje. Ovaj jedan nedostaje, i oni su otišli. O, pomisli ti da vaš suprug nedostaje, ili da vaša žena nedostaje, i Džonova žena nedostaje, i ovde preko deca nedostaju. Uznesenje se dogodilo! I ti si ostao.

O, kakvo plakanje i cviljenje kada
je izgubljenima rečeno o njihovoj sudbini,
Oni su vikali da stene i planine
(kao Izrael, pri povratku nazad u grad, u Hram),
Oni su se molili ali njihove molitve su suviše kasnile.
(Oni su odbacili Poruku.)
O, brate, dac ti se to ne dogodi. Bilo šta da radiš,
ostani hrabar za to!

O kako slatko zvuči Isusovo ime,
O kako on leči svaki bol!
I kako On donosi mir i radost
Svakom dečijem vernom srcu

O kako slatko zvuči,
Kada jedno srce o Isusu peva!
O kako slatko zvuči,
Ako jedno srce o Isusu peva!

Mi želimo svoje glave da povijemo i pevušimo:

Pevaj u sili u Isusovom imenu,
Njegovu slavu hrabro posvedoči,
Pa dok mi do mnoštva dospemo,
I krunisano pred Njim se preklonimo.
O kako slatko zvuči, kad jedno srce o Isusu peva!
O kako slatko odjekuje,
Ako jedno srce o Isusu peva!

Bog s vama dok se ponevo vidimo.

Ova brošura se može dobiti besplatno. Ewald Frank P. O. Box 100707,
47707 Krefeld, Deutschland.

www.freie-volksmission.de

